NN 118/2018 (27.12.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-49/17-5 od 15. studenoga 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Fedore Lovričević-Stojanović i Gordane Marušić Babić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojega zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur., temeljem generalne punomoći, broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Oroslavja, Oro trg 1, Oroslavje, koju zastupa opunomoćenik Dobriša Rubes, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 253, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora, izdavanja potvrde o pravu puta i određivanje naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. studenoga 2018.

presudio je

I. Usvaja se tužbeni zahtjev i poništava rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/566, urbroj: 376-10-17-18 od 20. veljače 2017. te se predmet vraća tuženiku na ponovni postupak.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

III. Presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na nekretninama, i to na česticama navedenim u izreci toga rješenja u k.o. Andraševec, Donja Stubica, Mokrice, Oroslavje, i Stubička Slatina, koje su u vlasništvu odnosno pod upravom Grada Oroslavja te se infrastrukturnom operatoru za te nekretnine izdaje potvrda o pravu puta (I. točka izreke). Nadalje, utvrđena je visina naknade za pravo puta na označenim nekretninama u iznosu 96.378,43 kune godišnje (II. točka), tužitelj je obvezan Gradu Oroslavju dostaviti presliku potvrde o pravu puta i Tablicu 1 u roku od 30 dana od zaprimanja rješenja i potvrde o pravu puta, te platiti utvrđenu godišnju naknadu u roku od 30 dana od izdavanja potvrde o pravu puta (točka III.). Točkom IV. izreke je naloženo tužitelju da u roku od 30 dana dostavi HAKOM-u dokaz o uplati naknade za pravo puta iz II. točke izreke toga rješenja.

Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. Opisuje postupanje tuženika po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI). U bitnome ističe da je tuženik osporenim rješenjem zainteresiranu osobu proglasio vlasnikom i upraviteljem, a time i ovlaštenikom naknade za pravo puta za čestice koje nisu u vlasništvu zainteresirane osobe, niti pod njezinim upravljanjem, a što je protivno članku 28. stavku 4.Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., u daljnjem tekstu: ZEK). Navodi da se od 447 z.k. čestica navedenih u izreci rješenja Grad pojavljuje kao vlasnik ili upravitelj za samo njih 11. Ističe da tuženik nema pravnu osnovu da ga obveže na plaćanje naknade za pravo puta za nekretnine koje imaju status javnog dobra u općoj uporabi, nego samo za nekretnine koje imaju status općeg dobra. Smatra da taj status zasigurno nemaju nekretnine upisane u zemljišnim knjigama kao javno dobro, društveno vlasništvo ili općenarodna imovina, za koje tuženik zainteresiranoj osobi pripisuje upravljanje. Naime, općim dobrima upravlja Republika Hrvatska, a ne Grad. Predlaže sudu da odgodi izvršenje osporenog rješenja, te usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje.

Na temelju članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17., u daljnjem tekstu: ZUS), tuženik i zainteresirana osoba pozvani su da dostave odgovor, odnosno očitovanje o tužbi.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi svim tužbenim navodima. Ističe da je u osporenom rješenju detaljno iznio razloge i pravnu osnovu iz koje proizlazi da se zainteresirana osoba, u svrhu primjene članka 28. ZEK-a treba smatrati vlasnikom spornih nekretnina, slijedom čega joj pripada i pravo na naknadu za pravo puta na tim nekretninama, a što